

Werkprogramma

2020

Brussel, 24 december 2019

Inhoud

Inhoud	2
Advies	3
1 Inleiding	3
2 Bevoegdheden	3
3 Opdrachten	3
3.1 Akkoorden sluiten	3
3.2 Adviseren	4
4 Werking van de Vlaamse Raad WVG	4
4.1 Huishoudelijk reglement	4
4.2 Algemeen protocol	5
4.3 Protocol van samenwerking	5
4.4 Samenwerking met het Vlaams parlement	6
5 Adviezen op eigen initiatief	6
5.1 Intersectorale kamer	6
5.1.1 Tekort aan professionals in zorg en ondersteuning	6
5.2 Sectorale kamer Beleid Vlaamse Sociale Bescherming en Personen met een Handicap	8
5.2.1 Meerjarenraming VSB	8
5.2.2 Fusie agentschappen	9
5.2.3 De integratie van de woonzorg in PVF en VSB	9
5.2.4 Beleid Personen met een handicap	10
5.2.5 Hervorming van de zorgbudgetten	10
5.3 Sectorale kamer Gezondheid	10
5.3.1 Geestelijke gezondheidszorg	10
5.4 Sectorale kamer Gezin en Jongerenwelzijn	11
5.4.1 Kinderopvang	11

Advies

1 Inleiding

Het werkprogramma van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG) is een leidraad voor de werking van de raad en geeft ook aan buitenstaanders een duidelijke indicatie van de geplande werken van de raad.

Dit werkprogramma loopt tot eind december 2020.

Het is een rollend werkprogramma. Hieronder wordt verstaan dat het werkprogramma kan wijzigen tijdens zijn looptijd. Elk van de kamers van de Vlaamse Raad WVG kan hiertoe een initiatief nemen. Reden kan zijn dat de raad op een bepaalde gebeurtenis wenst in te spelen, er een onverwacht initiatief is van een minister, het parlement,... waarop spoedig een reactie van de raad nodig geacht wordt, en zo meer. Daarnaast kan een kamer ook beslissen om een gepland thema toch niet op eigen initiatief te adviseren.

2 Bevoegdheden

De bevoegdheden van de Vlaamse Raad WVG zijn vastgelegd in het oprichtingsdecreet. Met de aanstelling van de nieuwe Vlaamse Regering zijn de bevoegdheden van de raad gespreid over twee ministers; de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Welzijn en Armoedebestrijding en de Vlaamse minister van Justitie.

De Vlaamse Raad WVG werkt rond de bevoegdheden van welzijn, volksgezondheid en gezin. Voor dit brede pallet van bevoegdheden zullen de vier kamers van de raad op basis van hun bevoegdheidsverdeling advies verlenen en overleg organiseren met als doel akkoorden te sluiten.

De Vlaamse Regering telt nu ook een minister bevoegd voor justitie. Een aantal van de bevoegdheden die tot voor kort uitsluitend onder minister van WVG ressorteerden, horen nu (gedeeltelijk) bij het Vlaamse justitiebeleid. Het gaat bijvoorbeeld over het jeugddelinquentierecht, de coördinatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden en geïnterneerden, de justitiehuisen, de juridische eerstelijnsbijstand,...

3 Opdrachten

3.1 Akkoorden sluiten

De Vlaamse Raad WVG heeft als opdracht om akkoorden te sluiten tussen de stakeholders en de Vlaamse Regering over aspecten van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. In dit overlegorgaan zijn zowel de Vlaamse Regering, de sociale partners, de partners uit het beleidsdomein WVG en enkele onafhankelijke deskundigen vertegenwoordigd.

Wanneer in een kamer overlegd wordt met het oog op het sluiten van akkoorden, nemen de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering deel aan de vergadering.

Een akkoord kan alleen gesloten worden bij consensus. Deze consensus moet binnen een vooraf bepaalde periode bereikt worden. Wanneer er geen consensus bereikt wordt, bepaalt de Vlaamse Regering vrij haar beleid over het besproken onderwerp.

De raad bereidt zich de komende periode intern voor op deze opdracht. Dit betekent dat de raad beraadslaagt over hoe het overleg met de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering best verloopt, over welke thema's akkoorden zouden kunnen worden afgesloten en welke timing hiervoor kan worden gebruikt. De raad onderzoekt ook op welke wijze hij zich het best concreet voorbereidt op deze opdrachten. Onderwerpen die hierbij aan bod kunnen komen zijn: het ontwikkelen van een gemeenschappelijke taal, de rol van de staf, de wijze van vergaderen, het faciliteren van de consensus, het agenderen van onderwerpen voor overleg,...

De raad zal de Vlaamse Regering uitnodigen om haar vertegenwoordigers voor het overleg aan te duiden en maakt praktische afspraken over vergaderdata en de opmaak van de agenda's van de vergaderingen. Daarnaast neemt de raad een initiatief om een algemeen protocol af te sluiten, zoals hieronder beschreven staat (zie 4.2).

3.2 Adviseren

Naast de opdracht om akkoorden af te sluiten, neemt de Vlaamse Raad WVG de adviesopdrachten van de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid en Gezin (SAR WGG) over.

De Vlaamse Raad WVG krijgt in dit kader onder meer de opdracht om advies uit te brengen over de hoofdlijnen van het beleid en bij te dragen tot het vormen van een beleidsvisie. De Vlaamse Raad WVG zal ook uit eigen beweging of op verzoek adviezen uitbrengen over voorstellen van decreet, over ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering en over conceptnota's, groenboeken en witboeken.

De raad zal zowel op eigen initiatief als op vraag adviezen verstrekken. Hieronder vindt u de onderwerpen waarover de raad op eigen initiatief adviezen wenst te verstrekken (zie deel 5). Deze adviezen kunnen agenda zettend of proactief van aard zijn.

4 Werking van de Vlaamse Raad WVG

Dit werkprogramma besteedt ook aandacht aan de werking van de Vlaamse Raad WVG. In het eerste werkjaar van de raad moeten daarvoor enkele afspraken op papier gezet worden. Zo moet er samen met de Vlaamse Regering een huishoudelijk reglement geschreven worden. Daarnaast moeten in een algemeen protocol, opgesteld door de deelnemers aan het overleg om akkoorden te sluiten, de principes over de uitvoering van de akkoorden beschreven staan. Tot slot moet er ook een protocol van samenwerking met de Vlaamse administratie afgesloten worden.

4.1 Huishoudelijk reglement

In het oprichtingsdecreet werden de opdrachten, de samenstelling, de wijze van beslissen, de organisatie,... van de Vlaamse Raad WVG opgenomen. Eveneens werd bepaald dat de Vlaamse

Raad WVG een huishoudelijk reglement dient op te stellen dat door de Vlaamse Regering moet goedgekeurd worden.

Dit huishoudelijk reglement werd in het afgelopen jaar opgesteld in samenspraak met de leden van de Vlaamse Regering en werd door de Regering goedgekeurd op 28 maart 2019.

In de volgende maanden moet blijken dat dit reglement voldoet om een goede en gestructureerde werking van de raad te verzekeren. Indien nodig zal beslist worden om wijzigingen aan te brengen, in samenspraak met de Vlaamse Regering.

4.2 Algemeen protocol

De Vlaamse Raad WVG heeft naast zijn adviesfunctie ook een overlegfunctie met het oog op het maken van akkoorden tussen de leden van een kamer van de Vlaamse Raad WVG. Bij dit overleg maken de afgevaardigden van de Vlaamse Regering deel uit van de kamer.

Om vooraf duidelijk te maken wat het afsluiten van een akkoord betekent voor de onderhandelende partijen voorziet Artikel 19 van het oprichtingsdecreet dat *de principes inzake de uitvoering van akkoorden worden vastgelegd in een protocol tussen de Vlaamse Regering en de organisaties die het akkoord hebben gesloten*.

In het huishoudelijk reglement van de raad worden kort enkele elementen aangehaald die deel moeten uitmaken van het protocol.

De raad start het overleg op om een algemeen protocol voor de uitvoering van akkoorden af te sluiten. De algemene principes inzake de uitvoering van akkoorden zullen worden opgenomen in dit algemeen protocol. Tenminste wordt er in het algemeen protocol opgenomen dat 'een gesloten akkoord bindend is voor alle partijen die het akkoord gesloten hebben, met uitzondering van de onafhankelijke deskundigen. Dit houdt in dat het akkoord door alle leden van de betrokken kamer van de raad naar buiten toe wordt verdedigd, nageleefd en desgevallend uitgevoerd'.

Het algemeen protocol geldt voor de hele raad en moet dan ook in alle kamers van de raad bij consensus worden aangenomen.

Ook moet de mogelijkheid bestaan voor elke kamer om bij consensus te beslissen om in functie van de uitvoering van een akkoord het algemeen protocol voor het betreffende akkoord uit te breiden.

4.3 Protocol van samenwerking

De raad wenst samen met de bevoegde minister(s) en de leidend ambtenaren van de betrokken departement(en) en agentschappen een protocol van samenwerking uit te werken dat uitvoering geeft aan de bepaling van artikel 23 §3 van het decreet. In dit protocol moet onder meer beschreven staan hoe (de staf van) de Vlaamse Raad WVG voor de uitvoering van zijn taken samenwerkt met de Vlaamse administratie, die de akkoorden voorbereidt.

Daarnaast kan in dit protocol ook vermeld worden hoe de Vlaamse Raad WVG en de bevoegde minister(s) en administratie met betrekking tot de advisering wensen samen te werken. Ter inspiratie zal de tekst van 8 september 2011 dienen: het protocol met betrekking tot de informatie-

uitwisseling tussen de beleidsraad van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid. Elementen in dit protocol waren de wisselwerking tussen de beleidsraad en de adviesraad, de afspraken ten aanzien van adviesvragen en de informatie-uitwisseling over de publicaties van de adviesraad. Tot slot werd bepaald hoe de raad betrokken wordt bij de voorbereiding van de besluitvorming over het wetenschappelijk onderzoek in het beleidsdomein. Ook werd verduidelijkt hoe de administratie zijn gegevens over het beleidsdomein ontsluit voor de raad.

4.4 Samenwerking met het Vlaams parlement

De Vlaamse Raad WVG kan ook advies verlenen aan het Vlaams Parlement, zowel op vraag als op eigen initiatief.

Daarnaast kan de raad afspraken maken met het Vlaams Parlement over hoe de adviezen en akkoorden van de Vlaamse Raad deel kunnen uitmaken van het parlementaire debat.

Hiertoe zal de raad het gesprek aangaan met de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding met als doel om hierover enkele praktische afspraken te maken.

5 Adviezen op eigen initiatief

Met zijn adviezen op eigen initiatief wil de Vlaamse Raad WVG zowel agendabepalend als visievormend te werk gaan. De raad wenst dus bepaalde onderwerpen naar voren te schuiven om ze effectief uit te werken in het beleid van de Vlaamse overheid. Tegelijkertijd zet de raad in op strategische visieontwikkeling op lange termijn.

In wat volgt worden per kamer de onderwerpen voor advisering op eigen initiatief kort beschreven.

5.1 Intersectorale kamer

5.1.1 Tekort aan professionals in zorg en ondersteuning

Situering

De kwaliteit van onze zorg en ondersteuning staat of valt met de aanwezigheid van voldoende en goed geschoolde professionals. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat ‘personeelskrapte’¹ door velen wordt genoemd als dé grote uitdaging voor de sectoren in het domein welzijn, volksgezondheid en gezin.

De intersectorale kamer wil een globale visie ontwikkelen over de problematiek van het tekort aan professionals in zorg en ondersteuning en hoe we daarmee moeten omgaan. We zullen daarbij uiteraard voortbouwen op het werk dat al geleverd is. De visienota Nieuw

¹ We willen alle professionals in zorg en ondersteuning vatten. Het gaat dus over de krapte aan zorgprofessionals in het algemeen, niet alleen over het personeel dat in dienstverband werkt.

Professionalisme in zorg en ondersteuning als opgave voor de toekomst van de SAR WGG nemen we als vertrekpunt. We kijken ook na of er andere recente teksten relevant zijn.

De Vlaamse Raad WVG wil een bijdrage leveren aan het debat over het tekort aan professionals en mee zoeken naar oplossingen. Daarbij willen we het sociaal overleg niet doorkruisen en willen we een meerwaarde bieden ten aanzien van het werk dat al op andere fora (bijv. de Vlaamse zorgambassadeur) gebeurt.

■ Afbakening van het advies

Visievorming – kwalitatief kader

Het is evident dat we het eens moeten worden over het kader waarbinnen we de problematiek willen bespreken en aanpakken.

Om over dat kader te spreken, vertrekken we van de visienota van de SAR WGG over 'Nieuw professionalisme in zorg en ondersteuning'. Dit conceptueel kader geeft aan wat we in de toekomst verwachten van professionals in functie van de visie op integrale zorg en ondersteuning. *'Hoe functioneren professionals best om integrale zorg en ondersteuning te bieden en om de vermaatschappelijking van de zorg mee waar te maken?'* De SAR WGG formuleerde twee antwoorden:

1. We hebben een meer generalistische benadering van zorg en ondersteuning nodig. De zorgen en ondersteuningsbehoeften van vandaag vragen vaak geen exclusief specialistische benadering maar eerder een generalistische aanpak door professionals die in de context van de persoon met zorgbehoefte mee aan behandelingen of oplossingen op maat kunnen werken in de levensdomeinen waar dit nodig en wenselijk is.
2. Zorg en ondersteuning moet plaatsvinden binnen een kader van verbondenheid. Verbinding zien we als een voorwaarde voor autonomie. Zorg en ondersteuning moet zich daarom ook bezig houden met het verbinden van mensen, met de kwaliteit van het samenleven.

De Vlaamse Raad WVG zal deze tekst onderschrijven. We bekijken of het nodig is om er op conceptueel niveau nog zaken aan toe te voegen, en of we bepaalde elementen meer willen uitwerken.

Concrete aanpak

De kamer kiest daarnaast voor een meer gerichte aanpak door meteen ook te starten met een focus op **één thema, met name 'taakafstemming'** (nvdr. deze term dekt beter de lading en ambitie van wat we willen doen dan de term taakuitzuivering).

De discussies over taakafstemming zullen we voeren binnen het kwalitatief kader (visie) dat we samen zullen afspreken. Kan een taakafstemming (met aandacht voor het werken met competenties) de samenwerking in zorg- en ondersteuningsteams (of netwerken/samenwerkingsverbanden) verbeteren zodat er meer vanuit een generalistische aanpak van zorg en ondersteuning kan gewerkt worden, zodat we meer integrale zorg en ondersteuning kunnen bieden? Hoe zien we dat? Wat is daarvoor nodig?

In de beleidsnota 2019-2024 Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en Armoedebestrijding van Minister Beke wordt op een aantal plaatsen naar taakuitzuivering verwezen. De intersectorale

kamer zal onderzoeken op welke manier taakafstemming/uitzuivering een bijdrage kan leveren aan de problematiek van het tekort aan professionals in de verschillende sectoren in Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

5.2 Sectorale kamer Beleid Vlaamse Sociale Bescherming en Personen met een Handicap

Er worden in de komende legislatuur veel adviesvragen verwacht voor de kamer. De leden wensen zich hiertoe gedegen voor te bereiden. Onderstaande oplisting geeft de te verwachten thema's weer. In functie van de beleidsagenda van de Vlaamse Regering zal de Kamer één (of meerdere van) deze thema's behandelen. Er zal gestart worden met de voorbereiding van het advies over de meerjarenraming binnen de VSB.

5.2.1 Meerjarenraming VSB

De kamer neemt in acht dat ze per decreet verplicht is om advies te geven over de meerjarenraming met betrekking tot de pijlers van de Vlaamse sociale bescherming. Artikel 6 § 2 van het Decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming stelt namelijk dat *“de Vlaamse Regering [bij de start van elke legislatuur], op basis van een analyse van de evolutie van de zorgnoden en rekening houdend met de budgettaire marges, een indicatieve meerjarenraming op[stelt] met betrekking tot de pijlers van de Vlaamse sociale bescherming waarvoor het beschikbaar aanbod geprogrammeerd is. [...] Deze indicatieve meerjarenraming wordt voor advies besproken in de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin [...].”*

De kamer zal zich, ter voorbereiding van de adviesvraag, buigen over de cijfermatige en inhoudelijke keuzes die zulke meerjarenplanning kan/moet omvatten. We denken onder meer aan:

- Budget
 - Ontvangst – en uitgavendynamiek (bij (on)gewijzigd beleid)
 - Indexering, groeinormen en inflatie
- Groeipaden voor de verschillende pijlers
 - Welke doelstellingen en keuzes liggen vervat in de meerjarenplanning? Welke doelstellingen zet de kamer zelf uit?
 - In welke mate worden de doelstellingen vertaald in de groeipaden?
- Indicatoren voor de monitoring
 - Welke indicatoren kunnen een continu toezicht mogelijk maken?
 - Rapportering in functie van de beleidsdoelstellingen
- Maatregelen tot beheersing en bijsturing van inkomsten en uitgaven
 - Financiering van de VSB: algemene middelen en zorgpremies
 - Bezuinigingen
 - Responsabilisering
- ...

5.2.2 Fusie agentschappen

De Vlaamse Regering stelt vast dat er nood is aan een optimalisatie van de werking van het VAPH. Om dit te realiseren, wordt het VAPH een onderdeel van het intern verzelfstandigde agentschap rond Zorg, inclusief de Vlaamse sociale bescherming. De Vlaamse Regering stelt bijgevolg een nieuw agentschap voor, vanuit een fusie tussen het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en het Agentschap Zorg en Gezondheid.

De kamer zal zich moeten buigen over dit eengemaakt agentschap. Aspecten die hierbij kunnen worden beschouwd zijn o.a.:

- Organisatorische, bestuurlijke en administratieve efficiëntie
- De impact op zorg en ondersteuning
 - (vertragende/versnellende) effecten op lopende en dringende processen in de oorspronkelijke sectoren
 - dienstverlening aan de burger

Naast potentiële efficiëntiewinsten, kan de eenmaking eveneens worden aangegrepen om een visie omtrent een geïntegreerd beleid langdurige zorg en ondersteuning te ontwikkelen. Er moet dan worden nagedacht over een vernieuwde aansturing en aanpak die deze visie werkbaar en uitvoerbaar maakt. Aspecten die hierbij aan bod kunnen komen zijn onder andere:

- Doelgroepen- of behoeftegericht beleid: Zal het agentschap een beleid uitwerken ten aanzien van iedereen met een zorg en ondersteuningsvraag of ten aanzien van doelgroepen (personen met een handicap, ouderen, ...)?
- Financieringssysteem: Worden de diverse manieren van financiering die er zijn, afgestemd in een gemeenschappelijke regie en werking? Indien er wordt gedacht aan een doelgroepenbeleid, kan het een interessante piste zijn om het financieringsvraagstuk dusdanig te benaderen, los van het huidige aanbod. Voor de aparte doelgroepen kunnen dan specifieke financieringssystemen en randvoorwaarden worden bepaald. Ook het thema 'Uitrol van de PVF in andere sectoren' kan hier worden opgenomen.

5.2.3 De integratie van de woonzorg in PVF en VSB

In het regeerakkoord lezen we dat *“de gezinszorg wordt ingekanteld in de Vlaamse sociale bescherming en zal werken met een persoonsvolgende financiering op basis van de zorgzwaarte van de persoon. De zorgzwaarte wordt bepaald aan de hand van de BelRAI en de sociale module.”* (p.86).

De kamer wenst niet in een technische discussie van één sector te vervallen, maar zich conceptueel te buigen over de vraag of de integratie van de ruimere woonzorg in de Vlaamse Sociale Bescherming en de persoonsvolgende financiering zinvol is. Ze wenst na te gaan of én hoe de verbreding van persoonsvolgende financiering naar de woonzorg kan leiden tot meer kwaliteitsvolle, performante, relevante, sociaal rechtvaardige en toegankelijke zorg. Ze zal zich beraadslagen over de voor- en nadelen, en de sectorspecifieke randvoorwaarden waaraan voldaan moet worden bij uitrol in de woonzorg.

Omwille van de geringe ervaringen in Vlaanderen over de impact van de persoonsvolgende financiering zal de kamer de leerpunten van de evaluatie binnen het VAPH ter harte te nemen wanneer ze zich over deze vraag buigt.

5.2.4 **Beleid Personen met een handicap**

De kamer heeft nog geen volledige invulling gegeven aan de werkzaamheden rond het Beleid Personen met een handicap. Ze neemt de (eventuele) invoering van BelRAI als inschalingsinstrument voor personen met een handicap, en dan vooral de partiële link tussen de BelRAI en de zelfredzaamheid van personen met een handicap wel op als aandachtspunt.

5.2.5 **Hervorming van de zorgbudgetten**

In het regeerakkoord lezen we dat *“de drie vormen van zorgbudget worden hervormd tot 1 type zorgbudget met 1 uniek inschalingsinstrument (BelRAI). [...] Met deze hervorming verdwijnt het concept van basisondersteuningsbudget (BOB) [...]”*

De kamer moet zich uitspreken over haar visie op dit eengemaakte systeem. De leden zullen zich buigen over het functioneren ervan, en de eventuele meerwaarde en/of problemen trachten te benoemen (t.a.v. de huidige werking). De kamer zal formuleren aan welke principes het systeem dient te voldoen en zal daartoe de oorspronkelijke doelstellingen van de verschillende onderdelen evalueren.

5.3 **Sectorale kamer Gezondheid**

5.3.1 **Geestelijke gezondheidszorg**

De uitdagingen in onze samenleving met betrekking tot de geestelijke gezondheidszorg zijn nog steeds erg groot. Bovendien is er in dit land geen homogeen bevoegdheidspakket voor de geestelijke gezondheidszorg en is de Vlaamse overheid dus niet voor de ganse GGZ bevoegd. Maar toch moet het beter kunnen, en is een goed afgestemd beleid en een maximale, maatschappelijk verantwoorde (d.w.z. kwaliteitsvolle, relevante, performante, toegankelijke én rechtvaardige) invulling van de Vlaamse bevoegdheden nodig. Het is tijd voor een inhaalbeweging.

De kamer gezondheid wil **reflecteren over wat er nodig is om in Vlaanderen naar een toegankelijk, transparant en geïntegreerd geestelijk gezondheidszorgaanbod te evolueren**. Van daaruit wil de kamer over de GGZ op eigen initiatief een advies formuleren. Dit advies (1 advies of enkele deeladviezen) zal gaandeweg vorm en focus krijgen.

Het onderwerp van de advisering kan mogelijks worden afgebakend door te kijken naar de component ‘zorg’ van de geestelijke gezondheidszorg: het beter structureren, organiseren en afstemmen van de verschillende schakels in de GGZ-zorgketen. De leden hebben daarnaast ook aandacht voor het ruimere verhaal van geestelijke gezondheid dat sterke linken heeft met welzijn, preventie,... en het gebruikersperspectief meeneemt.

5.4 Sectorale kamer Gezin en Jongerenwelzijn

5.4.1 Kinderopvang

■ Aanleiding

Zowel het Vlaams regeerakkoord 2019-2024 en de beleidsnota Welzijn, volksgezondheid en gezin en Armoedebestrijding 2019-2024 van minister Beke, als de nakende uitvoering van het decreet buitenschoolse kinderopvang, zijn voor de kamer een aanleiding om opnieuw over de rol van de kinderopvang in onze samenleving na te denken.

Het regeerakkoord vermeldt dat de drie klassieke functies van de kinderopvang worden aangehouden, maar tegelijk wordt de toegang tot opvang wel meer gelinkt aan de werksituatie van een gezin. Komen de sociale en pedagogische functie van de kinderopvang in het gedrang door de focus van deze regering op de werkenden en mensen die een opleiding volgen in het kader van een traject naar werk?

Tegelijk stelt het regeerakkoord expliciet dat het cruciaal is en blijft om in te zetten op het voorkomen en bestrijden van armoede bij gezinnen met jonge kinderen. Kinderopvang is daarbij een instrument, het Groeipakket, geïntegreerde gezinstrajecten, de gezinsondersteuning tout court, de Huizen van het Kind... zijn dat ook. Dit kan een aanleiding zijn om te onderzoeken hoe kinderopvang een instrument kan zijn in de bestrijding van kinderarmoede en wat de randvoorwaarden daarvan zijn.

De uitvoering van het decreet Buitenschoolse Kinderopvang zal onder de regie van de lokale besturen gebeuren. De raad denkt dat daar heel wat vragen zullen rijzen - bijvoorbeeld hoe de toegankelijkheid en de betaalbaarheid ervan zal gerealiseerd worden - die ook in de voorschoolse kinderopvang nog steeds om een oplossing vragen.

■ Doelstelling

Zien we kinderopvang vandaag als een basisvoorziening, die in het netwerk van jonge gezinnen mee de nodige ondersteuning biedt? Of, is de kinderopvang voornamelijk een instrument om de combinatie werk-gezin mogelijk te maken? De raad wil hierover een onderbouwde en gedragen visie formuleren.

■ Afbakening

De kamer zal vertrekken vanuit de doelstellingen van het decreet baby's en peuters van 20 juli 2012. We bekijken de doelstellingen die toen werden geformuleerd opnieuw. Waar staan we vandaag? Wat hebben we bereikt? Tegelijk onderzoeken we of er zich vandaag andere uitdagingen stellen waarop kinderopvang mee een antwoord kan bieden (vb. ontmoeting).

We willen, vanuit verschillende perspectieven (kinderen, ouders, professionals, samenleving,...) onderzoeken welke noden en verwachtingen zich vandaag stellen ten aanzien van het jonge kind. Wat heeft een jong kind vandaag nodig en in welke omgeving wordt het best groot? Welke kansen moet een kind krijgen en hoe kunnen we die kansen vergroten? We willen naar creatieve (ook internationale) invalshoeken zoeken die het debat inspireren. We laten daarbij ook visies en perspectieven aan het woord die breder gaan dan de loutere focus op de kinderopvang.

Uiteindelijk willen we een door de raad gedragen visie formuleren of en hoe kinderopvang een antwoord kan bieden op de vastgestelde noden en uitdagingen.

Eens we deze gedragen visie ontwikkeld hebben, zullen we de randvoorwaarden hiertoe formuleren (vorming en opleiding, middelen,...). We hebben de ambitie om hierbij ook de prioriteiten te bepalen.